

บทที่ 11

การเติบโตหยุดชะงัก

วัตถุประสงค์

เมื่อจบบทนี้แล้ว คุณจะสามารทำสิ่งต่อไปนี้

- เขียนข้อพระคัมภีร์สำคัญจากความทรงจำ
- ให้คำจำกัดความของคำว่า “เติบโต”
- บ่งชี้ถึงปัจจัยที่กีดกันการเติบโตและการเพิ่มพูนฝ่ายวิญญาณ
- ให้การรักษาเยียวยาทางพระคัมภีร์เพื่อแก้ไขปัญหานี้

ข้อพระคัมภีร์สำคัญ

“ความสุขเป็นของบุคคล ผู้ไม่ดำเนินตามคำแนะนำของคนอธรรมหรือยืนอยู่ในทางของคนบาป หรือนั่งอยู่ในที่นั่งของคนที่ชอบเยาะเย้ย

แต่ความปิติยินดีของผู้ที่นั่นอยู่ในพระธรรมพระเจ้า เขาภาวนาพระธรรมของพระองค์ ทั้งกลางวันและกลางคืน

เขาเป็นเช่นต้นไม้ที่ปลูกไว้ริมธารนี้ ซึ่งเกิดผลตามฤดูกาล และใบไม้ก็ไม่เหี่ยวแห้ง การทุกอย่างซึ่งเขากระทำก็จำเริญขึ้น”

สดุดี 1:1-3

คำนำ

มีหลายปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การเติบโตและพัฒนาการตามธรรมชาติของร่างกายมนุษย์ การขาดอาหารที่เหมาะสมทำให้ร่างกายเติบโตช้า เชื้อโรคต่างๆ ก็มีผลต่อพัฒนาการของร่างกาย

เมื่อขาดการเติบโตในร่างกายของมนุษย์ เราต้องหามาการรักษาเพื่อแก้ไขปัญหามีฉะนั้นการเติบโตจะ “หยุดชะงัก” เมื่อการเติบโต “หยุดชะงัก” ร่างกายก็ไม่พัฒนาอย่างเหมาะสม

ตามที่คุณได้เรียนรู้แล้ว พระคัมภีร์เปรียบเทียบคริสตจักรกับร่างกายมนุษย์ เช่นเดียวกับร่างกายมนุษย์ที่มีหลายปัจจัย ซึ่งมีผลกระทบต่อ การเติบโตและพัฒนาการของคริสตจักร

บางครั้งปัญหาเกิดขึ้นในคริสตจักร ปัญหาเหล่านี้อาจทำให้การเติบโตทางวิญญาณ “หยุดชะงัก” เมื่อการเติบโต “หยุดชะงัก” คริสตจักรก็ไม่เพิ่มพูนอย่างเหมาะสม ไม่มีผู้เชื่อใหม่ ไม่มีสาวกและปราศจากการเติบโตฝ่ายวิญญาณ

พระเยซูตรัสว่า “เราจะสร้างคริสตจักรของเรา” เราไม่สามารถที่จะทำให้เกิดการเพิ่มพูนด้วยตัวเราเอง แต่เราสามารถย้ายเอาสภาพการซึ่งกีดกันการเติบโตออกไป เมื่อเราทำดังนั้น เราก็กำลังสร้างบรรยากาศฝ่ายวิญญาณที่เหมาะสม ซึ่งทำให้การเติบโตเกิดขึ้นได้

บทนี้บอกถึงปัญหาธรรมดาๆ ซึ่งขัดขวางการเพิ่มพูน และได้ให้ “การแก้ไข” ซึ่งเป็นไปตามพระคัมภีร์สำหรับแต่ละปัญหา

การเติบโตหยุดชะงัก

ปัญหา ขาดอาหารฝ่ายวิญญาณ

ร่างกายมนุษย์ต้องมีอาหารธรรมชาติและน้ำมิฉะนั้นก็จะตาย ร่างกายฝ่ายวิญญาณก็ต้องมีอาหารและน้ำฝ่ายวิญญาณ มิฉะนั้นก็จะตาย

คริสตจักรบางแห่งไม่ได้สอนพระวจนะของพระเจ้าเลย เขาสอนหลักข้อเชื่อของมนุษย์ เขากล่าวถึงสิ่งที่มนุษย์ต้องการฟัง (2 ทิโมธี 4:3) การขาดอาหารฝ่ายวิญญาณเป็นผลมาจากการกั้นดารอาหารคือพระวจนะของพระเจ้า (อาโมส 8:11-12)

การแก้ไข

จงเน้นใหม่ที่พระวจนะของพระเจ้า (โรม 10:17) จงสอนทั้งน้ำนมและอาหารแข็งแห่งพระวจนะ (1 โครินธ์ 3:1, 1 เปโตร 2:22, ฮีบรู 5:12-14)

ทารกไม่อาจจะมีชีวิตอยู่ด้วยนมเพียงอย่างเดียวตลอดไป เด็กที่โตขึ้นต้องรู้จักกินอาหารแข็ง ร่างกายฝ่ายวิญญาณของพระคริสต์ไม่อาจดำรงอยู่ด้วย “นม” แห่งพระวจนะเพียงอย่างเดียว ร่างกายฝ่ายวิญญาณที่เติบโตขึ้นต้องรู้จักกิน “อาหารแข็ง” แห่งพระวจนะของพระเจ้า

พระวจนะของพระเจ้าเป็น “อาหาร” ของชีวิตฝ่ายวิญญาณ พระวจนะเป็นอาหารฝ่ายวิญญาณของเรา ความจริงพื้นฐานซึ่งเข้าใจง่าย ๆ นั้นเรียกว่า “นม” แห่งพระวจนะ คำสอนในพระคัมภีร์ซึ่งก้าวหน้าต่อไปอีกนั้นเรียกว่า “อาหารแข็ง” แห่งพระวจนะ

*****

ปัญหา ขาดนิมิต

พระคัมภีร์กล่าวว่า “ที่ใดไม่มีนิมิต ประชาชนก็พินาศ” (สุภาพิต 29:18)

นิมิตฝ่ายวิญญาณของบางคนจำกัดอยู่แต่ครอบครัวและชุมชนของเขาเอง สำหรับบางคนก็มุ่งไปที่สถานที่ห่างไกลซึ่งมีชื่อแปลกๆ ในขณะที่คนที่อยู่ข้างนอกประตูคริสตจักรนั่นเองต้องตายโดยปราศจากพระคริสต์

การแก้ไข

จะทำให้เกิดสมดุลได้ระหว่างนิมิตในท้องถิ่นและนิมิตฝ่ายวิญญาณในโลกอันกว้างไกล คริสตจักรต้องพัฒนาให้มีนิมิตแห่งโลกในขณะเดียวกันก็ไม่ละทิ้งผู้ที่อยู่ในชุมชนของตนเอง

นี่เป็นนิมิตซึ่งพระเยซูทรงมอบแก่สาวกของพระองค์ให้มองดูทุ่งนาฝ่ายวิญญาณซึ่งพร้อมที่จะเก็บเกี่ยว นานี้ก็คือโลกนี้

“เงยหน้าขึ้นมองดู” นี่คือนิมิตที่พระเยซูทรงแบ่งปันกับสาวกของพระองค์ ซึ่งเปลี่ยนแปลงเป้าหมายและจุดหมายปลายทางของชีวิตของเขาเหล่านี้ (ยอห์น 4)

*****

ปัญหา การเจริญเติบโตอย่างผิวเผิน

จงอ่านคำอุปมาของผู้หว่านพืชใน มาระโก 4:1-20 เมื่อเมล็ดแห่งพระวจนะของพระเจ้าไม่หยั่งรากลงในชีวิตของคุณ ก็ทำให้มีการเจริญเติบโตอย่างผิวเผิน

เมื่อการข่มเหงและความยากลำบากเกิดขึ้น คุณจะตายฝ่ายวิญญาณ (มาระโก 4:17)

การแก้ไข

สอนคนให้รู้ว่าการอ่าน การฟังและการสอนพระวจนะของพระเจ้านั้นไม่เป็นการเพียงพอ เขาต้องกลายเป็นผู้กระทำตามพระวจนะนั้น ต้องให้พระวจนะเปลี่ยนแปลงชีวิตของเขา (ยากอบ 1:22-25) การนำเอาพระวจนะเข้าไปในใจนี้เอง ที่นำความเปลี่ยนแปลงมาให้ (สุตดี 119:130)

*****

ปัญหา ขาดการพรวนดิน

คริสตจักรมักจะมีวิธีการและโปรแกรมที่ไม่เกิดผลผลิต เมื่อกิจกรรมเหล่านี้ไม่ได้พรวนดิน การเกิดผลก็หยุดลง ถ้าปราศจากการพรวนดิน กระบวนการแห่งความตายที่เป็นไปอย่างช้าๆ และแน่นอน ก็จะทำลายชีวิตลงได้

ในโลกธรรมชาติเมื่อต้นไม้ไม่ถูกพรวนดินก็อาจยังคงยืนต้นอยู่ได้ แต่มันได้ตายเสียแล้วไม่มีการเติบโตและการเพิ่มพูน โครงสร้างยังคงอยู่ แต่ชีวิตได้จากไปแล้วในโลกฝ่ายวิญญาณก็เช่นเดียวกัน

การแก้ไข

ในโลกธรรมชาติเราต้องลิดกิ่งที่ไม่เกิดผลเพื่อให้ต้นไม้มีผลมากขึ้น

ในโลกวิญญาณเราต้องลิด กิจกรรมที่ไม่เกิดผลออกจากชีวิตและคริสตจักรของเรา วิธีการและโปรแกรมที่ไม่ทำให้เกิดการประกาศพระกิตติคุณและการสร้างสาวกจะต้องถูก “ลิด”

การประชุม โปรแกรมและกิจกรรมแต่ละอย่างของคริสตจักรต้องนำมาประเมินดู วิเคราะห์งานที่ไม่เกิดผล เพื่อหาดูว่าเหตุใดจึงไม่เกิดผล

จำไว้ว่า การลิดกิ่งไม่ใช่เพียงแค่กำจัดกิ่งที่ไม่มีผล แต่เป้าหมายคือเพื่อหาวิธีที่จะให้เจริญเติบโตอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลฝ่ายวิญญาณมากขึ้น (ดู ยอห์น 15)

*****

ปัญหา ไม่รู้จักบริเวณที่ตอบสนองพระกิตติคุณ

ในคำอุปมาของเมล็ดพืชใน มาระโก 41-20, มีดินที่ตอบสนองและไม่ตอบสนองต่อเมล็ดพืช ในบริเวณที่ไม่ตอบสนองจะมีการเติบโตน้อย

การแก้ไข

มีดินแดนที่ไม่ตอบสนองพระกิตติคุณในโลกนี้ ซึ่งมีโอกาสน้อยที่จะเพิ่มพูนผู้เชื่อ มีบริเวณอื่นๆ ที่พร้อมสำหรับการเก็บเกี่ยวฝ่ายวิญญาณ ซึ่งให้โอกาสที่ดีในการเผยแพร่พระกิตติคุณ

เราต้องจำแนกผู้คนที่ตอบสนองและมุ่งความพยายามไปที่บริเวณเหล่านี้ เมื่อเปาโลได้ยืนยันว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์กำลังนำคนต่างชาติมาเป็นสาวกในเมืองอันติโอก เขาจากเมืองทาร์ซัสไปเมืองอันติโอกทันที เมื่อเวลายังไม่สมควรสำหรับเอเชีย เปาโลก็มุ่งไปที่บริเวณที่ตอบสนองจนกระทั่งพระเจ้าเปิดประตูไปสู่เอเชีย

*****

ปัญหา ให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกแก่สิ่งที่ไม่ถูกต้อง

ผู้นำฝ่ายวิญญาณให้ความสำคัญอันดับแรกแก่สิ่งที่ไม่ถูกต้อง เมื่อเขาสนใจกับธุรกิจของคริสตจักรมากกว่าการอธิษฐาน และรับใช้ด้วยพระวอนะของพระเจ้า เขาให้ความสำคัญแก่โครงการที่สำคัญรองมา เช่น งานดี ๆ โครงการสร้างตึก เป็นต้น การบำรุงรักษากลายเป็นสิ่งสำคัญกว่าพันธกิจ

การแก้ไข

พระเยซูไม่ได้ตรัสอะไรเกี่ยวกับการสร้างตึกใหญ่ ๆ สร้างศูนย์ค่ายพักคริสเตียนและโครงการอื่นๆ ดังกล่าว

การสร้างสิ่งเหล่านี้ไม่มีอะไรผิดในตัวของมันเอง แต่การเพิ่มพูนถูกกีดกันเมื่อคนสนใจเน้นที่โครงการเหล่านี้มากกว่าการประกาศพระกิตติคุณและการสร้างสาวก

ปัญหาเกี่ยวกับสิ่งสำคัญอันดับแรกและการแก้ไขได้ถูกบันทึกไว้ใน กิจการ 6:1-6 เมื่อผู้นำฝ่ายวิญญาณเริ่มใช้เวลาในการอธิษฐานและรับใช้ด้วยพระวอนะของพระเจ้า การเพิ่มพูนคริสตจักรก็เกิดขึ้น (กิจการ 6:7)

*****

ปัญหา การรับใช้ไม่สัมพันธ์เกี่ยวข้องกับประชาชน

บางคริสตจักรหยุดที่จะเติบโต เพราะว่างานรับใช้ไม่ได้สัมพันธ์เกี่ยวข้องกับคน บางทีอาจเป็นเพราะว่าผู้รับใช้ไม่ใช่คนของชุมชนนั้นๆ เขามาจากอีกวัฒนธรรมหนึ่งและไม่สามารถสัมพันธ์กับคนในถิ่นนั้นได้อย่างเหมาะสมทั้งในด้านภาษาและวัฒนธรรม

การแก้ไข

ผู้นำควรได้รับการเลือกมาจากคริสตจักรท้องถิ่นให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ หลีกเลี่ยงที่คริสตจักรได้ปลูกฝังแล้ว (ดีดัส 1:5) ผู้นำท้องถิ่นซึ่งพูดภาษาและมีวัฒนธรรมเดียวกันย่อมสื่อสารพระกิตติคุณได้มีประสิทธิภาพกว่าเป็นธรรมดา

*****

ปัญหา “มาดูสิ” แทนที่จะเป็น “ไปบอกเขา”

คริสตจักรหลายแห่งใช้ยุทธวิธี “มาดูซิ” แทนที่จะเป็นวิธี “ออกไปซิ” ซึ่งพระเยซูทรงบัญชา

คริสตจักรเหล่านี้วางแผนการนมัสการและโปรแกรมและพยายามที่จะบอกผู้ไม่เชื่อให้ “มา” ที่คริสตจักร เขาไม่เคย “ออกไป” ยังโลกภายนอกเพื่อนำข่าวประเสริฐไปบอกเขาและนำเขาเหล่านั้นเข้ามายังคริสตจักร เขาเปิดประตูและรอคอยให้คนมาแต่ไม่มีใครมา

ในคริสตจักรเช่นนี้ สมาชิกอาจยุ่งวุ่นวายอยู่ทุกคืนด้วยการประชุม การสัมมนาและกิจกรรมต่างๆ มาแทนที่การประกาศข่าวประเสริฐ

การแก้ไข

คริสตจักรจะต้องเป็นฐานปฏิบัติการของพระเจ้าในโลกนี้ แต่คริสตจักรได้กลายเป็นสถานที่ปฏิบัติการแทนที่จะเป็นฐานปฏิบัติการซึ่งส่งสาวกออกไปสู่ทุกแห่งในโลกนี้ เพื่อรับใช้ประชาชนและเพิ่มพูนคริสตจักร คริสตจักรต้องหยุดประกาศกับตนเองและเริ่มประกาศกับโลก (หมายความว่า เลิกประกาศกับคริสเตียนที่อยู่ในคริสตจักรแล้วออกไปประกาศแก่ผู้ไม่เชื่อภายนอกคริสตจักร - ผู้แปล)

คริสตจักรต้องเป็นสถานที่ฝึกอบรมผู้เชื่อและเตรียมเขาให้พร้อมที่จะออกไปในโลกนี้ที่ซึ่งคนบาปอยู่ และนำเขามาหาพระคริสต์ เราต้องเน้นยุทธวิธี “ออกไป” ของพระเยซู (มัทธิว 28:19, กิจการ 1:8)

*****

ปัญหา บาบที่ไม่ได้สารภาพ

บาบที่ไม่ได้สารภาพในชีวิตของสมาชิกคริสตจักรปิดกั้นการเติบโตฝ่ายวิญญาณ

การแก้ไข

จงศึกษาคำสั่งสอนที่เปาโลมอบแก่คริสตจักรโครินธ์ในอันที่จะจัดการกับบาบที่ไม่ได้สารภาพในตัวสมาชิก ดู 1 โครินธ์ 5:11-12 ถ้าสมาชิกที่ทำบาปรู้สึกสำนึกผิด เขาก็เป็นที่ยอมรับกลับเข้าสู่สามัคคีธรรมในคริสตจักร ดู 2 โครินธ์ 2:4-8

*****

ปัญหา ปัญหาส่วนตัวที่ยังไม่ได้รับการแก้ไข

การขัดแย้งเกิดขึ้นเมื่อสมาชิกของคริสตจักรมีปัญหาส่วนตัวที่ยังไม่ได้รับการแก้ไขระหว่างเขาเหล่านั้น ถ้าการขัดแย้งไม่ได้ถูกจัดการอย่างเหมาะสมก็อาจเกิดการแตกแยกได้ ปัญหาที่ยังไม่ได้แก้ไขปิดกั้นขบวนการเพิ่มพูน

การแก้ไข

มัทธิว 18:15-17 ให้คำสอนเฉพาะเจาะจงเพื่อแก้ไขปัญหาระหว่างสมาชิกของพระกายของพระคริสต์

จงศึกษาตัวอย่างของเปาโลในเรื่องบารนาบัส ในกิจการ 15:36-41 ถ้าปัญหาถูกจัดการอย่างถูกต้อง แม้แต่การแตกแยกอาจทำให้เกิดการเพิ่มพูนซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่ออาณาจักรของพระเจ้า

*****

ปัญหา ผู้นำฝ่ายวิญญาณที่ไม่มีคุณสมบัติ

การเติบโตของคริสตจักรถูกระทบ เมื่อผู้นำไม่มีคุณสมบัติฝ่ายวิญญาณตามที่กล่าวไว้ในพระคัมภีร์

มาตรฐานสำหรับผู้นำของคริสตจักรที่พระเจ้าทรงตั้งไว้คือ คุณสมบัติฝ่ายวิญญาณ พระองค์ไม่ทรงห่วงใยในเรื่องการศึกษาและความสามารถมากเท่ากับสถานะที่แท้จริงฝ่ายวิญญาณของคน (ดู 1 ซามูเอล 16:7)

การแก้ไข

ผู้นำควรลาออกจากตำแหน่งของเขาจนกระทั่งเขาได้จัด “ครอบครัวของเขาเอง” (ชีวิตส่วนตัวฝ่ายวิญญาณและครอบครัว) ให้เป็นระเบียบ ผู้นำควรมีคุณสมบัติตามที่กล่าวไว้ใน 1 ทิโมธี 3 และ ดัต 1:5-9

*****

ปัญหา มีการต่อต้านการเปลี่ยนแปลง

คนเรามักมีความโน้มเอียงที่จะต่อต้านการเปลี่ยนแปลง คนส่วนใหญ่พอใจกับวิธีที่เขาเคยทำมา “ตลอด 40 ปีมานี้” เขาไม่พร้อมที่จะรับวิธีใหม่ๆ

การแก้ไข

จำไว้ว่าวัตถุประสงค์ของคริสตจักรก็เพื่อประกาศข่าวประเสริฐ และเพิ่มพูนในฝ่ายวิญญาณนั้นไม่เคยเปลี่ยนแปลง แต่วิธีการที่จำทำให้วัตถุประสงค์นี้สำเร็จอาจเปลี่ยนไปต่างๆ ได้

เป็นความจริงที่เราควรใช้วิธีการของพระคัมภีร์ของคริสตจักรในยุคแรก แต่ว่าโลกได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม เราไม่อาจที่จะปฏิเสธไม่ยอมรับวิธีใหม่เพียงเพราะว่าไม่มีการใช้วิธีดังกล่าวในสมัยพระคัมภีร์

จงระลึกว่า ประเพณีอาจปิดกั้นแผนการของพระเจ้าได้ (มาระโก 7:13) จงสอนคนให้หวังที่จะรับสิ่งใหม่ๆ จากพระเจ้า (อิสยาห์ 43:19)

*****

ปัญหา ปัญหาของการสื่อสาร

วิธีการที่ใช้สื่อสารข่าวประเสริฐอาจปิดกั้นการเพิ่มพูนได้ ผู้รับใช้พยายามที่จะให้คนประทับใจด้วยสำนวนโวหารที่ไพเราะและแสดงความรู้ทางศาสนศาสตร์ เขาไม่ได้สื่อสารในระดับความต้องการของมนุษย์ การกระทำของเขาไม่สอดคล้องกับคำพูดของเขา

การแก้ไข

ต้องสื่อสารพระกิตติคุณให้ผู้ฟังเข้าใจได้ นักเทศน์ ครูและผู้ประกาศต้องสื่อสารในระดับที่คนฟังเข้าใจแทนที่จะพยายามทำให้คนประทับใจด้วยคำพูดสำนวนโวหารและแสดงความรู้ทางศาสนศาสตร์ เมื่อพระเยซูทรงสอน คนธรรมดาฟังแล้วเข้าใจสิ่งที่พระองค์สอน (มาระโก 12:37)

ต้องดัดแปลงการสื่อสารให้เหมาะแก่คนทุกชั้นในสังคมและทุกระดับการศึกษา (โรม 1:14)

การสื่อสารด้วยคำพูดจะต้องสอดคล้องกับวิถีชีวิตของผู้สื่อสาร เราต้องเป็นผู้กระทำตามพระวจนะเท่าๆ กับที่เป็นผู้สื่อสาร การสื่อสารความเชื่อของเราจะมีประสิทธิภาพต่อเมื่อทุกคนเห็นสิ่งที่เป็นของพระเจ้าปรากฏชัดในชีวิตของเรา (เช่น ความรัก ความอดทน การเสียสละ) พิเลโมน 6

*****

ปัญหา การแบ่งแยกทางวัฒนธรรม ทางภูมิศาสตร์และทางด้านนิกายต่างๆ

คริสตจักรแบ่งแยกไม่ออกไปหาคนในชุมชนเพราะว่า “เขาไม่เหมือนพวกเรา” เขาไม่รับใช้กับคนที่มีวัฒนธรรมแตกต่างจากเขา มีเชื้อชาติแตกต่างหรือคนที่พูดภาษาอื่นๆ

คริสตจักรบางแห่งปฏิเสธที่จะข้ามขอบเขตทางภูมิศาสตร์ เขาไม่ต้องการให้คนจากบริเวณอื่นของเมืองหรือจากดินแดนที่แตกต่างออกไปมายังคริสตจักรของเขา

บางคนไม่ยอมมีสัมพันธภาพกับสมาชิกของนิกายอื่นๆ บางคนแยกตนเองจากโลกจนกระทั่งเขาไม่ได้เพิ่มพูนคริสตจักรอีกเลย เพราะว่าเขาไม่ได้ติดต่อสัมพันธ์กับผู้ไม่เชื่อ

การแก้ไข

ดู เอเฟซัส 2:14 ไม่มีกำแพงแบ่งแยกในพระคริสต์ คริสตจักรได้สร้างกำแพงแห่งการแบ่งแยก ซึ่งต้องพังลงเสีย เราต้องข้ามเส้นเขตทางวัฒนธรรม ทางภาษา ทางภูมิศาสตร์ และทางนิกายไปหาคนในที่ที่เขาอยู่

เราต้องเอาของหนักและความบาปเหล่านี้วางไว้เสีย และเน้นที่งานการออกไปทั่วโลกเพื่อประกาศข่าวประเสริฐ (ฮีบรู 12:-2)

เราต้องไม่ทำตัวโดดเดี่ยวจากโลก เราต้องอยู่ในโลกแต่ไม่ใช่มีส่วนร่วมในวิถีแห่งความบาปของโลก (ยอห์น 17:15) การแยกจากโลกไม่ได้หมายถึงการโดดเดี่ยวตนเอง หรือการแยกตัวอยู่ต่างหากจากผู้อื่น

*****

ปัญหา เป็นผู้แทนที่จะเป็นผู้มีส่วนร่วม

ผู้ดูแล คือ คนที่มองดูแต่ไม่มีส่วนร่วมในแผนการของพระเจ้า เขาไม่เพิ่มผลผลิตฝ่ายวิญญาณ เขาทิ้งให้การประกาศและการสร้างสาวกเป็นงานของผู้รับใช้ “มืออาชีพ” คริสตจักรที่เต็มไปด้วยผู้ดูแลจะไม่เติบโต

การแก้ไข

สมาชิกทุกคนจะต้องรู้ถึงความรับผิดชอบส่วนตัวของเขาที่มีต่อพระมหาบัญชา (มัทธิว 28:19-20)

คริสตจักรต้องนำสมาชิกให้ค้นพบและใช้ของประทานฝ่ายวิญญาณ เพื่อให้พระกายของคริสตจักรทำหน้าที่ได้อย่างเหมาะสม (2 ทิโมธี 1:6)

ผู้รับใช้ต้องเตรียมสมาชิกเพื่องานรับใช้ (เอเฟซัส 4:12)

แต่ละคนต้องบังเกิดผลและแต่ละบ้านต้องกลายเป็นศูนย์กลางของการประกาศ (2 ทิโมธี 2:2)

*****

ปัญหา ผู้กลับใจไม่กลายเป็นสาวก

ผู้เชื่อใหม่ไม่พัฒนาเข้าสู่การเป็นสาวก เขากลับไปสู่ชีวิตบาปแบบเก่าหรือไม่ก็เป็นทารกฝ่ายวิญญาณอยู่เหมือนเดิม ซึ่งไม่สามารถเพิ่มผลผลิตได้

การแก้ไข

ผู้กลับใจต้องพัฒนาเข้าสู่การเป็นสาวกและเตรียมพร้อมที่จะรับใช้ ถ้ากระบวนการเพิ่มพูนจะดำเนินต่อไป

การประกาศข่าวประเสริฐจะไม่สมบูรณ์จนกว่าผู้กลับใจจะถูกทำให้เป็นสาวกที่กระตือรือร้นของพระคริสต์ การสอนจะต้องตามการประกาศเช่นเดียวกับการสอนก่อนที่จะเชื่อ (มัทธิว 28:19-20)

*****

ปัญหา ความกลัว

ความกลัวที่จะล้มเหลวเป็นศัตรูตัวสำคัญของการเพิ่มพูน จงอ่านคำอุปมาของเงินตะลันต์ในมัทธิว 25:14-30

คนใช้ที่มีแต่ความกลัวจะไม่ใช่ประโยชน์อะไรเลย เขาไม่ได้เพิ่มพูนฝ่ายวิญญาณ

การแก้ไข

พัฒนาความสัมพันธ์กับพระเจ้า ซึ่งมีพื้นฐานบนความรักแทนที่จะเป็นความกลัว (1 ยอห์น 4:18)

*****

ปัญหา เน้นที่งานมากกว่าการนมัสการ

แผนการ โปรแกรม และธุรกิจของคริสตจักรอาจเข้ามาแทนที่การนมัสการที่แท้จริง การนมัสการอาจเต็มไปด้วยการประกาศต่างๆ การระดมทุน การเสนอรายงานพิเศษและโปรแกรมต่างๆ ที่วางแผนไว้

การแก้ไข

วางสิ่งสำคัญอันดับแรกในคริสตจักรให้ถูกต้อง ความรักและการนมัสการพระเจ้าต้องเป็นสิ่งที่หนึ่งมาก่อนสิ่งอื่นใด ความรักและการรับใช้ต่อผู้อื่นเป็นสิ่งรองลงมา โปรแกรมต่างๆ ต้องตามหลังความรับผิดชอบสองประการที่ยิ่งใหญ่ที่สุดนี้ (มัทธิว 12:29-31)

*****

ปัญหา รักษาสังคมให้รอดมากกว่ารักษาวิญญาณให้รอด

มีความต้องการทางสังคมหลายอย่างในโลกปัจจุบันนี้ มีคนยากจนที่เราต้องให้อาหาร เสื้อผ้า และที่อยู่อาศัย มีคนที่ต้องการการเอาใจใส่ทางการรักษาโรคและการทำงาน มีปัญหาทางด้านการศึกษาและการเมืองซึ่งเราต้องแก้ไข

ความต้องการเหล่านี้เป็นความจริงที่คริสตจักรต้องรับใช้แก่เขาในพระนามพระเยซู แต่ว่าบ่อยครั้งที่งานรับใช้ของคริสตจักรมักจะเปลี่ยนไปเป็นการช่วยสังคมให้รอดมากกว่าช่วยวิญญาณให้รอด

การแก้ไข

ผู้หญิงที่บ่อน้ำมีความต้องการทางร่างกายคือ   อยากได้น้ำแต่พระเยซูทรงให้ความสำคัญอันดับแรกแก่ความต้องการฝ่ายวิญญาณของเธอ (ดู ยอห์น 4)

การเรียกที่สำคัญของคริสตจักรไม่ใช่เพื่อช่วยให้สังคมให้รอด แต่ให้ช่วยวิญญาณของชายและหญิงที่ขาดสนฝ่ายวิญญาณ

การเข้าไปร่วมในสังคมและการแสวงหาภูมิปัญญาจะไม่ช่วยให้คนที่หิวซึ่งแสวงหาอาหารแห่งชีวิตได้อิ่มใจเลย

*****

ปัญหา ความไม่เชื่อ

จงอ่านเรื่องราวของอิสราเอล   ซึ่งอยู่ตรงชายแดนของดินแดนที่พระเจ้าทรงสัญญาให้แก่เขา (กัณดารวิถี 13)   อิสราเอลไม่ได้เข้าไปสู่ดินแดนที่ทรงสัญญาไว้เพราะว่าเขาไม่เชื่อ เขาหันกลับไปเตร็ดเตร่อยู่ในป่าซึ่งในชั่วคนทั้งหมดนั้นได้ตายไปใน 40 ปีต่อมา

ผู้เชื่อแต่ละคนและคริสตจักรแต่ละแห่งมาถึง “คาเดช” ทางฝ่ายวิญญาณในบางจุดของประสบการณ์ฝ่ายวิญญาณของเขา เขาอาจมุ่งไปข้างหน้าด้วยความเชื่อเพื่อที่จะอ้างพระสัญญาของพระเจ้า หรือไม่เขาก็จะถอยหลังไปในความไม่เชื่อและตายฝ่ายวิญญาณ

การแก้ไข

ความไม่เชื่อปิดกั้นการเติบโตและการเพิ่มพูนฝ่ายวิญญาณ   คริสตจักรต้องเชื่อว่าจุดประสงค์ของการประกาศและการสร้างสาวกจะสำเร็จลงได้โดยความเชื่อ (มาระโก 6:15)

ความเชื่อต้องมาแทนที่ความไม่เชื่อ   ความเชื่อเพิ่มพูนขึ้นได้โดยการที่เรานั่นที่พระวอนะของพระเจ้าใหม่อีกครั้งหนึ่ง

คนต้องเริ่มที่จะปฏิบัติโดยความเชื่อ   ความเชื่อกับการกระทำต้องรวมเข้าด้วยกันจึงจะเกิดผล (ยากอบ 2:26)

*****

ปัญหา ปริมาณมากกว่าคุณภาพ

คริสตจักรเน้นที่ปริมาณมากกว่าที่คุณภาพ ซึ่งจะทำให้ผู้เชื่อไม่เป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ มีคนจำนวนมาก แต่พวกเขาล้มเหลวในการเป็นสาวกและในการเป็นสมาชิกที่เป็นผู้ใหญ่

การแก้ไข

วิญญาณหนึ่งดวงมีค่ามากกว่าคนทั้งโลก (มัทธิว 16:26) ในขณะที่ความห่วงใยคนทั้งโลกนั้น เป็นสิ่งที่ถูกต้อง เราต้องไม่สูญเสียแต่ละคนเข้าไปในหมู่มนุษย์ คนบางคนเกิดฝ่ายวิญญาณที่ละคนในครั้งหนึ่งๆ และสูญหายเป็นคนอื่นๆ ไป

ไม่มีการกลับใจประเภท “เป็นหมู” แม้ว่าคนกลุ่มใหญ่ตอบสนองต่อคำร้องขอของการประกาศข่าวประเสริฐ แต่ว่าคนยอมบังเกิดใหม่ที่ละคน

เราต้องไม่ห่วงใยกับหมู่มนุษย์มากจนเราจะละเลยความต้องการของแต่ละบุคคล พระเยซูทรงเรียกคนแต่ละคนออกจากหมู่มนุษย์เพื่อทรงรับใช้แก่เรา

การพัฒนาการรับใช้ในกลุ่มเล็กๆ และสามัคคีธรรมในบ้านคือวิธีหนึ่งที่จะทำให้รับใช้แก่แต่ละคนได้ในที่ประชุมใหญ่และเพิ่มพูนอย่างรวดเร็ว

*****

ปัญหา “กลุ่มพรรคพวก” ในคริสตจักร

บางทีเกิดมี “กลุ่มพรรคพวก” ขึ้นในคริสตจักร “กลุ่มพรรคพวก” คือกลุ่มคนที่เข้ามารวมกันเป็นกลุ่มที่แยกตัวออกและไม่ยอมรับผู้อื่นเข้าในกลุ่มสามัคคีธรรมของตน

กลุ่มนี้ลำเอียงต่อคนบางคนและยอมรับเขาเข้าใน “กลุ่มพรรคพวก” แต่ไม่ยอมรับผู้อื่น

การแก้ไข

พระคัมภีร์สอนว่า การนับถือคนเป็นบางคนนั้นเป็นสิ่งที่ผิด จงอ่าน ยากอบ 2:1-10 ความประพฤติเช่นนี้ต้องมีการกลับใจเพราะว่าเป็นความบาป

*****

ปัญหา องค์การมีชีวิตอยู่ แต่ว่าอวัยวะกำลังตาย

องค์การเป็นสิ่งที่สำคัญแต่ว่าการเติบโตฝ่ายวิญญาณถูกปิดกั้น เมื่อองค์การมีความกดดันแทนที่จะมีชีวิตของพระเจ้าไหลหลั่งอยู่ ประเพณีการทำตามบัญญัติและพิธีกรรมเริ่มที่จะมาแทนที่เรื่องทางฝ่ายวิญญาณที่แท้จริง (มาระโก 7:13) การจัดองค์การของคริสตจักรอาจมีชีวิตและดีอยู่ แต่ว่าอวัยวะคือร่างกายที่แท้จริงฝ่ายวิญญาณจะต้องตายถ้าไม่มีชีวิตฝ่ายวิญญาณ

คริสตจักรเช่นนี้มีการจัดองค์การที่ดี และ “ได้ชื่อว่าเป็นคริสตจักรอยู่” แต่ในฝ่ายวิญญาณ เขาตายเสียแล้ว (วิวรณ์ 3:1) คนตายฝ่ายวิญญาณก็หยุดเติบโตเขามีรูปแบบของชีวิตที่ดีงามแต่ว่าเขาปฏิเสธฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า (2 ทิโมธี 3:5)

การแก้ไข

คริสตจักรเปรียบเหมือนร่างกาย ร่างกายคืออวัยวะที่มีชีวิตอยู่ไม่ใช่เป็นเพียงหน่วยงานที่ประกอบด้วยสิ่งต่างๆ

องค์การหรือหน่วยงานไม่สามารถทำให้เกิดชีวิตได้ แต่อวัยวะที่มีชีวิตอยู่ทำได้ เราต้องสอนเขาให้รู้จักชีวิตร่างกายของคริสตจักรและเน้นที่การรับใช้ของร่างกาย (1 โครินธ์ 12)

*****

ปัญหา ขาดความรัก

คริสตจักรอาจมีกิจกรรมที่ดีฝ่ายวิญญาณหลายอย่าง แต่ขาดความรัก คนไม่มีมิตรภาพต่อกัน เขาไม่รักซึ่งกันและกัน ความเกลียดชังและท่าทีของความไม่ห่วงใยกัน

การแก้ไข

งานรับใช้ทุกอย่าง ของประทานทุกอย่าง กิจกรรมทุกอย่างของแต่ละคนหรือของพระกายแห่งคริสตจักรจะไม่มีประโยชน์เลยหากปราศจากความรัก จงศึกษาและนำเอา 1 โครินธ์ 13 มาใช้

*****

ปัญหา ขาดทรัพยากร

คนและเงินเป็นทรัพยากรที่สำคัญ 2 ประการที่จำเป็นต่อการเพิ่มพูน การเติบโตหยุดชะงักลงได้ เมื่อไม่มีคนทั้งชายและหญิงยอมผูกพันตนต่ออนิมิตที่มีอยู่ การขาดเงินทุนก็อาจมีผลต่อการเติบโตและการพัฒนาของคริสตจักร

การแก้ไข

จงเน้นที่อาณาจักรของพระเจ้ามากกว่าที่จะสร้างงานรับใช้ส่วนตัว พระเยซูทรงสัญญาว่าทุกสิ่งที่เราต้องการจะประทานแก่เราเมื่อเราทำเช่นนี้ (มัทธิว 6:33)

จงอธิษฐานเพื่อทรัพยากรมนุษย์คือ ชายและหญิงที่มีความสามารถในการเก็บเกี่ยวทุ่งนาฝ่ายวิญญาณ (มัทธิว 9:37-38)

*****

ชื่อ.....

บททดสอบตนเอง บทที่ 11

1. จงเขียนข้อพระคัมภีร์จากความทรงจำ

---

2. จงให้คำจำกัดความของคำว่า การเติบโตที่ “หยุดชะงัก”

---

3. จงอ่านตัวอย่างต่อไปนี ซึ่งกล่าวถึงสถานการณ์ธรรมดาๆ ในคริสตจักร

จงบอกถึงปัญหาที่เกิดขึ้นและใช้พระคัมภีร์ของคุณเพื่อการแก้ไขตามพระคัมภีร์

ตัวอย่าง ก. ผู้หญิง 2 คนในคริสตจักรไม่พูดกัน คุณ ก. พุดบางอย่างที่จะทำให้คุณ ข. ไม่พอใจ จะแก้ไขอย่างไร?

ตัวอย่าง ข. ทุกๆ คือในแต่ละสัปดาห์จะเต็มไปด้วยกิจกรรมของคริสตจักร แต่ว่ามีผู้กลับใจน้อยคนที่ถูกนำมาหาพระเจ้า อะไรคือปัญหา? การแก้ไขจะทำอย่างไร?

ตัวอย่าง ค. ผู้กลับใจใหม่บางคนมาคริสตจักรได้ชั่วครู่แล้วก็หันกลับไปใช้ชีวิตแบบเดิม คนอื่นก็ยังคงอยู่ในคริสตจักร แต่ยังคงเป็นทารกฝ่ายวิญญาณ ปัญหาคืออะไร? การแก้ไขจะทำอย่างไร?

จงศึกษาต่อไป

1. จงทบทวนปัญหาของการเติบโตฝ่ายวิญญาณที่บอกไว้ในบทนี้
จงทำรายการของสิ่งต่างๆ ในคริสตจักรของคุณซึ่งปิดกั้นการเติบโตและการเพิ่มพูนปัญหาเหล่านี้ จะแก้ไขได้อย่างไร
2. จงทบทวนบทเรียนอีกครั้งและบอกถึงสิ่งที่ปิดกั้นการเติบโตและพัฒนาการส่วนตัวของคุณ
คุณจะแก้ไขปัญหานี้ได้อย่างไร?
3. จงวิเคราะห์คริสตจักรของคุณและชีวิตฝ่ายวิญญาณของคุณเอง มีสิ่งใดปิดกั้นการเติบโตฝ่าย
วิญญาณมากไปกว่าสิ่งที่ได้อธิบายไว้ในบทนี้หรือไม่ ถ้ามี จงทำรายการปัญหาเหล่านี้และหา
การแก้ไขตามพระคัมภีร์สำหรับแต่ละปัญหา
4. จงอ่านจดหมายถึงเจ็ดคริสตจักรใน วิวรรณ์ บทที่ 2-3 แล้วทำรายการของปัญหาที่เห็นว่ามีอยู่
ในคริสตจักรเหล่านี้ และการแก้ไขที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานให้

คำตอบบททดสอบตนเอง บทที่ 11

1. “ความสุขเป็นของบุคคล ผู้ไม่ดำเนินตามคำแนะนำของคนอธรรมหรือยืนอยู่ในทางของคนบาป หรือนั่งอยู่ในที่นั่งของคนที่ชอบเยาะเย้ย แต่ความปิติยินดีของผู้ผู้นั้นอยู่ในพระธรรมของพระเจ้า เขาภาวนาพระธรรมของพระองค์ทั้งกลางวันและกลางคืน เขาเป็นเช่นต้นไม้ที่ปลูกไว้ริมธารน้ำ ซึ่งเกิดผลตามฤดูกาลและใบไม้ก็ไม่เหี่ยวแห้ง การทุกอย่างซึ่งเขากระทำก็จำเริญขึ้น” สดุดี 1:1-3

2. เมื่อการเติบโตหยุดชะงักในโลกธรรมชาติ ร่างกายก็หยุดพัฒนาตามขนาดที่สมควร เมื่อการเติบโตผ่านวิญญานหยุดชะงักลง คนก็ไม่ใช่ผู้ใหญ่ในพระคริสต์และคริสตจักรก็ไม่เติบโต

3. ตัวอย่าง ก. คุณ ข. ไม่พอใจในตัวคุณ ก. ควรทำตามคำสั่งสอนที่ให้ไว้ใน มัทธิว 18:15-17 ดูหน้า 12
ตัวอย่าง ข. คริสตจักรอาจมีนโยบาย “มาดูสิ” มากกว่า “ออกไป” อาจมีกิจกรรมที่ไม่เกิดผล ซึ่งจำเป็นต้องลิดออกเสียบ้าง ดูคำอธิบายในหน้า 5
ตัวอย่าง ค. คริสตจักรนี้อาจไม่ได้ฝึกอบรมผู้เชื่อใหม่ให้กลายเป็นสาวก ดูคำอธิบายในหน้า 8